

# РЕШЕНИЕ

№ 12536

гр. София, 10.04.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в**  
публично заседание на 06.02.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Атанас Николов**

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **9729**  
по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе  
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс  
/АПК/ във вр. с чл. 118, ал. 3 от Кодекса  
за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Й. Б. Б., срещу Решение No 1040-21-501 от 11.09.2024 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане No 214-00-5408-3 от 18.07.2024 г., издадено от упълномощено лице за ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С. град, с което на основание чл. 54ж, ал. 1 във вр. чл.10 от КСО е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица. В жалбата е отправено искане за отмяна на процесното решение.  
Наведени са доводи, че издаденото решение е неправилно и незаконосъобразно, при допуснати съществени процесуални нарушения, неизяснена фактическа обстановка и неправилно приложение на материалния закон.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован не се явява и не се представлява. В молба, процесуалният му представител инвокира доводи, с които поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – директор на ТП на НОИ – С. град, чрез процесуален представител юриск. Околийска, моли да се отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище

по жалбата.

От фактическа страна.

Със Заявление № 214-00-5408 от 03.04.2024 г. Й. Б. Б. е сезирал административния орган с молба за отпускане на ПОБ, по реда и условията на чл. 54а от КСО. Към заявлението е приложил Заповед № 00000002/02.04.2024 г., издадена от „ДИСИЖЪН КОНСУЛТ“ ЕООД за прекратяване на трудовото му правоотношение, считано от 03.04.2024 г., на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от Кодекса на труда /КТ/.

С цел изясняване на релевантни факти и обстоятелства относно осъществяваната от Б. трудова дейност е изискана проверка по разходите на ДОО на осигурителя от контролен орган при ТП на НОИ - С.-град. В тази връзка с Разпореждане № 214-00-5408- 1/24.04.2024 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО е спряно производството по отпускане на ПОБ на Й. Б. Б. до приключване на проверката.

Проверката по разходите на ДОО на осигурителя "ДИСИЖЪН КОНСУЛТ" ЕООД е приключила с Констативен протокол № КП-5-21-01595583/21.05.2024 г. и са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01595566/21.05.2024 г. на контролния орган за заличаване на подадените данни в РОД за Й. Б. Б. за периода от 01.02.2024 г. до 31.03.2024 г., вкл.

Съгласно данните от Констативен протокол № КП-5-21-01595583/21.05.2024 г., при извършената проверка на осигурителя "ДИСИЖЪН КОНСУЛТ" ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], Район „О. купел,” [улица], вх. А, ет. 6, ап. 34, с едноличен собственик на капитала Б. Д. и управител Г. Б. Г., са установени следните относими факти и обстоятелства:

Й. Б. Б. е назначен в осигурителя „Дисижън консулт" ЕООД, съгласно сключен трудов договор № 00000002/01.02.2024 г., на основание 67, ал.1, т. 1 от КТ, считано от 01.02.2024 г. на длъжност „шофьор лек автомобил до 9 места". Със заповед № 0000002/02.04.2024 г., считано от 02.04.2024 г. трудовото му правоотношение е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ.

В декларация с вх. № 1019-21-6199-1/16.04.2024 г. Й. Б. е деклариал, че по време на трудовата си заетост в „ДИСИЖЪН КОНСУЛТ" ЕООД е живял в [населено място], [жк], [жилищен адрес]. ап. 12 и е посочил като начин на придвижване от и до работното място: „метро от МС В. до МС С.. Същевременно за място на полагане на труд е посочил адреса на седалището на дружеството - [населено място], [улица], вх: А, ет. 6, ап. 34. Телефон или данни на работодателя не са вписани от лицето. Й. Б. е посочил, че е назначен на трудов договор с № 00000002/01.02.2024 г., считано от 01.02.2024 г. на длъжност „шофьор" с месечно възнаграждение в размер на 933.00 лв., с работно време от 9:00 до 17:00 часа, което се разминава с посоченото от едноличният собственик - Б. Д. работно време от 9,00 до 17,30 ч., както и длъжността по трудов договор - „шофьор лек автомобил до 9 места". В декларацията Б. не е упоменал как е получавал месечното си възнаграждение. За естеството на извършваната работа Б. е деклариал „шофьор". За свободната позиция лицето е научило от „познат". Като причина за прекратяване на трудовото правоотношение Б. е посочил „на основание чл. 328, ап. 1, т. 3 от КТ - намаляване обема на работа". Същият е деклариал, че по време на трудовата си заетост в дружеството не е ползвал отпуск или отпуск за временна неработоспособност, което не кореспондира с представените от осигурителя по време на проверката удостоверения към болнични листове, за периода от 07.03.2024 г. до 30.03.2024 г.

С декларация едноличният собственик на „ДИСИЖЪН КОНСУЛТ" ЕООД - Б. Х. Д. декларира, че седалището на дружеството е [населено място], [улица], вх: „А", ет. 6, ап. 34, място на извършваната дейност по седалище: [населено място], [улица], ет. 2 офис, търговски обекти -

[улица], ет. 2, офис с работно време от 09:00 часа до 17:30 часа и средно списъчен състав за последното тримесечие - 2 служителя.

Като начин на назначаване на Й. Б. е вписано, че е по „препоръка“ без изисквания за заеманата длъжност. Естеството на работата, за която е нает Б. е да придружава и шофира колата на Б. Д., поради заплахата за нейната сигурност. Като посочена причина за прекратяване на трудовото правоотношение на Й. Б. е посочено „прекратяване по чл. 328 от КТ, поради съкращаване на щата, длъжността и отпадане на заплахи“, като липсват данни за връчено и/или изплатено /неотработено/ предизвестие, което е регламентирано в т. 3 от Трудовия договор. Трудовите възнаграждения са изплащани на лицето по банков път. Посочено в декларацията на Б. Д. е, че Б. е бил нает, тъй като е „била запозната, че лицето е работило като полицаи и в дадения момент е имала нужда от охрана и шофьор“. Посочено е, че Б. е управлявал служебен автомобил. В същото време от осигурителя не представят пътни листове, тъй като дружеството не е отчитало разходи за гориво, поради липсата на актив - МПС, но е назначило „Шофьор“.

С оглед констатираните факти и обстоятелства, въз основа на представените доказателства, между които и допълнително представените за изплащане на трудовото възнаграждение по банков път, контролният орган е приел, че не са налице достатъчно доказателства, че Й. Б. Б. реално е упражнявал трудова дейност като шофьор, за периода от 01.02.2024 г. до 31.03.2024 г. в "ДИСИЖЪН КОНСУЛТ" ЕООД и е приел, че същият не е бил осигурено лице по смисъла на §1, ал.1, т.3 от ДР на КСО, респ. не е възникнало основание за осигуряване съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО. В тази връзка, на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО на "ДИСИЖЪН КОНСУЛТ" ЕООД са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-01595566/21.05.2024 г. за заличаване на неоснователно подадените данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за Й. Б. Б., за периода от 01.02.2024 г. до 31.03.2024 г. вкл., с код за вид осигурен „01“. ЗП са връчени на Б. Х. Д., в качеството ѝ на едноличен собственик и 1303, [населено място], [улица], тел.: +070014802, факс: +35929261940, S.@nssi.bg

пълномощник на "ДИСИЖЪН КОНСУЛТ" ЕООД на 21.05.2024 г., не са обжалвани в преклузивния 14-дневен срок и на 05.06.2024 г. са влезли в законна сила.

По повод неизпълнението им е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № АИ-1-21-01651675/16.07.2024 г., като в графа „Обяснения или възражения на нарушителя при връчване на акта“ е отбелязано изрично, че „счетоводителката е опитала няколко пъти да изпълни предписанието по електронна поща на НАП, но системата не ѝ е позволила да входи новата декларация“.

Предвид обстоятелството, че "ДИСИЖЪН КОНСУЛТ" ЕООД не е изпълнил задължителните предписания, на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, са предприети действия за служебно заличаване на данните в РОЛ.

С разпореждане № 214-00-5408-2/18.07.2024 г., длъжностното лице по осигуряването за безработица е възобновило производството по отпускане на ПОБ и като се е съобразило с новите данни, че Й. Б. не е осигурено лице по трудово правоотношение с "ДИСИЖЪН КОНСУЛТ" ЕООД е приело, че не отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО и с разпореждане № 214-00-5408-3 от 18.07.2024 г. на ръководителя по осигуряването за безработица е постановило отказ за отпускане на ПОБ.

След обжалване по административен ред с Решение No 1040-21-501 от 11.09.2024 г. на директора на ТП на НОИ – С. град е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане No 214-00-5408-3 от 18.07.2024 г., издадено от упълномощено лице за ръководител на осигуряването за

безработица при ТП на НОИ – С. град, с което на основание чл. 54ж, ал. 1 във вр. чл.10 от КСО е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица.

От правна страна.

По допустимостта: Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ–К., поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК: компетентност на органа, спазване на установената форма, на административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и целта на закона. Предмет на съдебен контрол в настоящото производство съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО е решението на ръководителя на ТП-НОИ С. град. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Спазени са административнопроизводствените правила. Процесното разпореждане е издадено от ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С. град въз основа на извършения последващ контрол по разходите по ДОО, при който е установено, че жалбоподателят не е имал качеството на осигурено лице. Обжалвано е по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Датирано и подписано е. От обстоятелствената част недвусмислено се изяснява, че контролиращият административен орган споделя извода на издателя на административния акт за наличие на предпоставките по 114, ал. 2, т. 2 от КСО, чл. 54ж, ал. 1 от КСО. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Директорът на ТП–НОИ-С. град правилно е приел, че разпореждането предмет на контрол е издадено от компетентен административен орган. Разпореждането е обективизирано в изискуемата писмена форма и съответства на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК за съдържание и реквизити. В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му.

Предмет на спора в настоящото производство, се свързва с това дали жалбоподателят е бил осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО и отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО.

Предвид разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО и за който са внесени или дължими осигурителни вноски. Съгласно § 1, т. 3 от ДР на КСО "Осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Следователно, за

да се счита едно лице за осигурено и да има право на парични обезщетения и помощи, предвидени в кодекса е необходимо по отношение на него да са налице едновременно следните условия: да извършва трудова дейност, която е основание за осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 от КСО и да са внесени или дължими осигурителни вноски върху възнаграждение.

Съгласно текста на чл. 54а, ал. 1 от КСО, за да бъде налице правото на обезщетение на жалбоподателя е необходимо да бъдат налице кумулативно следните предпоставки – лицето да има внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването; да има регистрация като безработно в Агенцията по заетостта; да не е придобило право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Р България или пенсия за старост в друга държава, да не получава пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168 от КСО и да не упражнява трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от КТ.

Дори и да се приеме, че към момента на настъпване на осигурителния риск е било налице валидно възникнало трудово правоотношение за жалбоподателя с “ДИСИЖЪН КОНСУЛТ “ ЕООД, то не е било налице валидно осигурително такова. Решаващия орган е достигнал до правилния извод, че наличието на трудово правоотношение не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение. Не е достатъчно лицето да има валидно възникнало трудово правоотношение, а следва реално да осъществява трудова дейност въз основа на това правоотношение. В този смисъл е практиката на ВАС./Решение No211/08.01.2016 г. на ВАС по адм.д. No3681/2015 г., VI отд.; Решение No15694/22.12.2014г. на ВАС, по адм.д. No10361/2014 г. VI отд.; Решение No7164/16.06.2015 г. на ВАС, по адм.д. No9940/2014 г. VI отд./

Според съда, установените факти в хода на административното производство, касаещи изпълнението на трудовото правоотношение от жалбоподателя недвусмислено показват, че жалбоподателят не е упражнявал трудова дейност, респективно за него не са били внесени или дължими осигурителни вноски, които условия са сред основните елементи от фактически състав за определяне на правото на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО. В този смисъл, съдът намира за неоснователни твърденията на жалбоподателя, че административният орган не е взел предвид и не е съобразил всички относими факти по спора при преценка правото на жалбоподателя на парично обезщетение за безработица. Административният орган е приложил правилно разпоредбата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, която предвижда изрично, че добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение-когато след изплащането им са представени нови доказателства или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. Доколкото се касае за извършен последващ контрол от органи на ТП на НОИ - С. град относно подадените от “ДИСИЖЪН КОНСУЛТ “ ЕООД данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход и назначената в тази връзка проверка по разходите на ДОО, резултатите, от която са обективирани в Констативен протокол No КП-5-21-01595583/21.05.2024 г. са установени нови данни и обстоятелства, имащи значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. Въз основа на установените нови данни е извършена нова преценка на правото на обезщетение за безработица на жалбоподателя, поради което административният орган напълно правилно, обосновано и законосъобразно е приложил действащата нормативна уредба и в частност материалноправната разпоредба на чл. 114, ал. 2, т. 2

от КСО.

Постановеното и оспорено разпореждане на длъжностно лице по чл. 54ж, ал. 1, съдържа необходимите реквизити на индивидуален административен акт - дата на издаване, наименование на органа, който ги издава, вкл. номер и дата на заповед за компетентност на длъжностно лице, което е издало разпореждането, наименование на акта и адресата на същия. В мотивите на административния акт се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа. Следва да бъде посочено, че мотивите на постановения административен акт не са формални и че жалбоподателят е упражнил своевременно и адекватно правото си на защита.

Жалбоподателят не успя да обори изводите на контролните органи, че не е осъществявал трудова дейност при въпросния осигурител, съответно, че за него не е възникнало задължение за осигуряване, а от там и че не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО. Затова настоящият състав намира, че административният акт, предмет на съдебен контрол е издаден при наличие на посочените в закона материални предпоставки и съответства на относимите правни норми. При осъществения съдебен контрол не се констатира отменителни основания по чл. 146, т. 4 от АПК.

Във връзка с наведените с жалбата оспорвания съдът намира, че Б. неправилно тълкува отговора на Инспекция по труда /ИТ/, като сочи, че са потвърдили трудовото му правоотношение и въз основа на тези данни следва да получи обезщетение за безработица. Твърденията на жалбоподателя не отговарят на изложеното в отговора на ИТ, който е разгледал същите доказателства, представени и пред НОИ по повод извършената проверка, като е посочил, че по повод правото на Парично обезщетение за безработица /ПОБ/ компетентни са органите на НОИ, респективно съответното териториално поделение. В допълнение в отговора си ИТ сочи, че са разгледали и извършени нарушения от осигурителя "ДИСИЖЪН КОНСУЛТ" ЕООД при прекратяване на трудовото правоотношение с Й. Б., като уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ е подадено в нарушение на чл. 3, ал.1, т. 2 от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ извън регламентирания 7-дневен срок от прекратяването му - на 06.06.2024 г., за прекратено на 03.04.2024 г. трудово правоотношение. ИТ е дала отговор на въпроса на Б. за неизплатено обезщетение по чл. 222 от КТ, като е посочено, че молбата му не е подадена до 1 месец след прекратяване на трудовия договор /тъй като това е обезщетение за останал без работа до 1 м. след прекратяване на трудовия договор/, последната е подадена на 10.07.2024 г. - един ден след като Б. е подал жалбата до ИТ.

Недоказано остана и твърдението на жалбоподателя, че единствено поради липсата на попълнени пътни листа и пътна книжка и фактури за гориво се обосновава извода на директора на ТП на С.-град. Видно от съдържащите се в административната преписка документи, освен посочените - липсата на попълнени пътни листа и пътна книжка, фактури за гориво е взето в предвид и липсата на обратна ведомост за периода м.01.2024 г. до м.04.2024 г., липса на дълготраен материален актив - МПС, разминаване в данните от подадената от Б. декларация и декларираното от Б. Д. работно време и длъжност, както и разминаване в декларираното от Б., че не е ползвал отпуск за временна неработоспособност и данните, предоставени от осигурителя при проверката от контролния орган. От "ДИСИЖЪН КОНСУЛТ" ЕООД за Б. са подадени удостоверения приложение № 9 към чл. 9, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от ДОО /НПОПДОО/ с данни, относно правото на парично обезщетение по болничен лист № Е20233458149 за периода от 07.03.2024 г. до 20.03.2024 г. вкл. и болничен лист № Е20240772311 за периода от 21.03.2024 г. до 30.03.2024 г. вкл.

Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово

правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв по повод извършването на проверки от компетентните органи на НАП и НОИ, във връзка с възложените им дейности. Работниците и служителите, назначени по трудов договор, не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на осъществяването на общественото осигуряване. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката. Именно при проверка на осигурителя "ДИСИЖЪН КОНСУЛТ" ЕООД от контролният орган на НОИ и установеното е издаден Констативен протокол № КП-5-21-01595583/21.05.2024 г., в който са отразени резултатите, въз основа на които са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01595566/21.05.2024 г., съгласно които осигурителят следва да заличи данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за Й. Б. Б., за периода от 01.02.2024 г. до 31.03.2024 г. с вид осигурен 01.

След влизане в сила на задължителните предписания и данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за Й. Б. Б., за периода от 01.02.2024 г. до 31.03.2024 г. са заличени, което не е оспорено от осигурителя. Неоснователно е и искането на жалбоподателя за обявяване на обжалвания административен акт за нищожен. Нищожност, би имало само ако актът е изцяло лишен от законно основание, когато акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на закон, от нито един орган. Обжалваното Решение № 1040-21-501 от 11.09.2024 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентния за това орган, въз основа на регламентирани разпоредби по българското законодателство, в установената форма, поради което няма основание за обявяването му за нищожен, включително и Разпореждане № 214-00- 5408-3/18.07.2024 г. е постановено в рамките на компетентността на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО и отговаря на формата, утвърдена от управителя на НОИ, съгласно правомощията му по чл. 37, ал. 5, т. 2 от КСО, за което в административната преписка по делото са приложени надлежни доказателства.

С оглед на изложеното, с обжалваното решение правилно е потвърдено горепосоченото разпореждане на длъжностно лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО.

### **Относно разноските.**

При този изход от спора ответната страна има право на разноски. Същите са поискани своевременно от участвалия по делото процесуален представител. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК, в полза на ответника следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същите се определят по реда на чл. 24 от Наредбата за правна помощ и се присъждат в размер на 100. 00 лв.

### **С тези мотиви, съдът**

### **РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на Й. Б. Б., срещу Решение No 1040-21-501 от 11.09.2024 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане No 214-00-5408-3 от 18.07.2024 г., издадено от упълномощено лице за ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С. град, с което на основание чл. 54ж, ал. 1 във вр. чл.10 от КСО е отказано

отпускането на парично обезщетение за безработица.

**ОСЪЖДА** Й. Б. Б. с ЕГН [ЕГН], да заплати на Териториално поделение НОИ – С. град съдебни  
разноски в размер на 100 лв.

**Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд.**